

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedumu *National Iranian Tanker Company*/Eiropas Savienības Padome (lieta T-207/15);
- nodot lietu Vispārējai tiesai, un it īpaši:
 - atcelt Padomes 2015. gada 12. februāra Lēmumu (KĀDP) 2015/236⁽¹⁾ un Padomes 2015. gada 12. februāra Īstenošanas regulu (ES) 2015/230⁽²⁾, ciktāl tie ir piemērojami apelācijas sūdzības iesniedzējai;
 - pakārtoti, atzīt, ka Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP⁽³⁾ (redakcijā ar grozījumiem) 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012⁽⁴⁾ (redakcijā ar grozījumiem) 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir nepiemērojami to prettiesiskuma dēļ, ciktāl tie ir piemērojami apelācijas sūdzības iesniedzējai; un
- piespriest otrai lietas dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies lemdama, ka Padomes 2015. gada 12. februāra Lēmums (KĀDP) 2015/236 un Padomes 2015. gada 12. februāra Īstenošanas regula (ES) 2015/230 nebija pretrunā *res judicata*, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības un galīguma principiem, vai tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies secinādama, ka attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju bija izpildīti sarakstā iekļaušanas kritēriji.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies secinādama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas pamattiesību aizskārums bija samērīgs.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies, noraidīdama apelācijas sūdzības iesniedzējas pakārtoti izvirzīto argumentu, ka plaša sarakstā iekļaušanas kritēriju interpretācija tos padarītu par nesamērīgiem.

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 12. februāra Lēmums (KĀDP) 2015/236, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2015, L 39, 18. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 12. februāra Īstenošanas regula (ES) 2015/230, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2015, L 39, 3. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010, L 195, 39. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13 *Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd*/Eiropas Komisija 2016. gada 24. novembrī iesniedza *Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd*

(Lieta C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd* (pārstāvji – C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13 un/vai atcelt Komisijas 2013. gada 19. jūnija lēmuma C(2013) 3803 *final* lietā AT.39226-*Lundbeck* 1., 2. un 3. pantu, ciktāl tie attiecas uz *Arrow*, vai
- pakārtoti – atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13 un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, vai
- vēl pakārtotāk – atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13, ciktāl spriedumā tika atstāts spēkā naudas sods, kas uzlikts *Arrow* atbilstoši Komisijas lēmuma C(2013) 3803 *final* 2. pantam attiecībā uz Apvienotās Karalistes un Dānijas līgumiem vai samazināt šāda naudas soda apmēru un
- piespriest Komisijai atlīdzināt *Arrow* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi atbilstošo potenciālās konkurences kritēriju:

1. Pirmā daļa: Vispārējā tiesa esot pārlikusi pierādīšanas pienākumu uz *Arrow* un atbrīvojusi Komisiju no tās pienākuma pierādīt potenciālās konkurences esamību.
2. Otrā daļa: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, izsecinot potenciālās konkurences esamību no virknes pieņēmumu, pretēji principam, ka potenciālai konkurencei ir nepieciešama reālas un konkrētas iespējas ienākt tirgū esamība.
3. Trešā daļa: Vispārējā tiesa pārāk lielu nozīmi piešķīrusi *Lundbeck* nodomam un kļūdaini novērtējusi to, kāda pierādījuma vērtība bija faktiem, kas norisinājās pēc vienošanos parakstīšanas.
4. Ceturtā daļa: Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi Anglijas tiesas *Paroxetine* sprieduma būtiskumu un ietekmi.
5. Piektā daļa: Vispārējā tiesa esot kļūdaini izsecinājusi potenciālās konkurences esamību no tā, ka *Arrow* bija gatavojusies ienākšanai tirgū.
6. Sestā daļa: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, piemērojot pieņēmumu par *Lundbeck* patentu pagaidu spēkā neesamību un nepārkāpšanu.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, secinot, ka patenta izlīgumiem bija mērķis ierobežot konkurenci:

1. Pirmā daļa: Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā faktu, ka līgumi, kas “tikai varētu” ierobežot konkurenci, nav pārkāpums mērķa dēļ.
2. Otrā daļa: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, kategorizējot līgumus kā būtībā izslēgšanas no tirgus līgumus.
3. Trešā daļa: Vispārējā tiesa esot kļūdaini secinājusi, ka Komisija varēja pierādīt līgumu pret konkurenci vērsto mērķi, bez vajadzības aplūkot situāciju, kāda būtu bijusi, ja līgumu nebūtu.

Trešais pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, pieņemot Komisijas secinājumu, ka *Arrow* rīkojās tīši vai aiz nolaidības, izdarot apgalvoto pārkāpumu, un nebūtu bijis jāuzliek naudas sods.